

huske, at Socialdemokratiet havde den samme begejstring for de ændringer, der blev gennemført ved den lejlighed. Men det er jo fortsat sådan efter foreningsfrihedsloven, at der er mulighed for at kunne have eksklusivaftaler, og dette kan betyde, at en ansøger til en stilling bliver afvist med henvisning til, at der er eksklusivaftaler på den pågældende virksomhed. Dette er urimeligt, og det hører ikke hjemme i et demokratisk samfund, der bygger på foreningsfrihed.

Så hr. Ole Vagn Christensen har såmænd fuldstændig ret. Det forslag, vi behandler her, omhandler først og fremmest problemet med eksklusivaftaler, som vi er optaget af, fordi det er det problem, der er tilbage. Den holdning, som Socialdemokratiet giver udtryk for, er gammeldags. Den holder ikke i det lange løb. Jeg er overbevist om, at eksklusivaftaler bliver afskaffet. Det er kun et spørgsmål om, hvor lang tid der skal gå, inden eksklusivaftalerne bliver afskaffet.

Lad os dog gøre den pine så kort som overhovedet muligt ved at vedtage dette forslag her. Der er ingen grund til at tøve. Vi skal have ret og rimelighed også for arbejdsmarkedet i Danmark. Derfor anbefaler jeg varmt, at man støtter forslaget her.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg håber, at den tidligere arbejdsminister og jeg er enige om, at det, det drejer sig om, når man laver overenskomstaftaler, er, at vi får nogle løn- og arbejdsforhold, at vi får fastsat rammer for disse ting af parterne.

Og jeg vil godt stille den tidligere arbejdsminister et spørgsmål: En arbejdsgiver, som ikke ønsker at tilhøre et fællesskab, er i den situation, at han har nogle ansatte, som siger, at de vil have en tryghed, og så siger han: Det er jeg bedøvende ligeglad med. Er det medarbejderne, det går ud over? Eller er det nabovirksomhederne, via de ringere løn- og arbejdsforhold end dem, man har aftalt?

Men det kan godt være, at man kan komme i den situation, at der skal ske ændringer, men så bliver det ændringer, hvor arbejdsgiverne bliver nødt til at tage skovlen i den rigtige hånd.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg har nu erfaring for, at når man bruger en skovl, så er det bedst at bruge begge hænder.

Det tror jeg også godt hr. Ole Vagn Christensen er klar over.

Der skal være frihed for lønmodtagerne. Der skal være frihed for arbejdsgiverne. Og jeg har i en sådan grad tillid til det danske arbejdsmarkedssystem, at jeg kan sige, at der ikke vil blive rokket en tøddel hverken ved stabilitet eller muligheden for at kunne aftale anstændige løn- og arbejdsvilkår på den enkelte virksomhed. Der vil ikke blive rokket en tøddel ved det, selv om man ikke har begrebet eksklusivaftaler.

Det er primært for mig et spørgsmål om ret og rimelighed. Retten til at lade være med at stå i en forening uden at det kommer én beskæftigelsesmæssigt til skade. Hvis hr. Ole Vagn Christensen fastholder det princip, vil han blive overhalet af udviklingen. De unge mennesker, der skal ind på arbejdsmarkedet, vil under ingen omstændigheder acceptere den slags gammeldags forhold, som hr. Ole Vagn Christensen er fortaler for.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Til hr. Knud Erik Kirkegaard: Lad os så se lidt fremad. Hvis man så skal opnå at have en stabilitet, hvis man skal have tryghed omkring løn- og arbejdsforhold, så kræver det, at der er nogle aftaler. Hvis det organiserede arbejdsmarked skal opnå at få disse aftaler, er det nødvendigt, at de bestående arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer går sammen om at sige: Vi skal nok sikre, at der ikke er nogen, der kan undergrave os, for så skal vi nok være i stand til at sørge for, at der ikke bliver leveret noget.

Hvad har man så nået? Man har måske nået det, at man har fået skabt et kaos; man har fået skabt nogle konflikter, som jeg næppe kan tro ville være i De Konservatives interesse. Men det bliver jo spændende at se den udvikling, hvis det er den, hr. Knud Erik Kirkegaard skitserede.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Hr. Ole Vagn Christensen har en røst, der stammer fra fortiden, fra industrisamfundet og den måde, man indrettede arbejdspladserne på i industrisamfundets højperiode. Vi er nu stærkt på vej ind i informationsamfundet og nogle helt andre forhold på arbejdspladserne end dem, som hr. Ole Vagn Christensen i sine nostalgiske drømme går og tænker på at holde fast ved. Forhold, hvor man er langt mere engageret i sit